

- tühistada komisjoni 17. juuli 2013. aasta otsus 2014/200/EL riigiabi SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) kohta, mida andis Hispaania – teatavate kapitalirendilepingute suhtes kohaldatav maksukord (Hispaania maksu tasaarvelduse süsteem) ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus on rikkunud põhiõiguste harta artiklit 47 koostoimes ELTL artikliga 256, kuna puudub põhjendus seoses ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses valikulisuse analüüsiga ja tagasinõudmise põhimõtetega.
2. Üldkohus on ELTL artikli 107 lõike 1 tõlgendamisel seoses meetme valikulisusega õigusnormi rikkunud.
3. Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta tõlgendas ja kohaldas õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid seoses ELTL artikli 108 tähenduses abi kontrolliga, nii oma analüüsi meetodi kui ka sellega, et ta võttis mõlemalt põhimõttelt nende sisu.
4. Üldkohus on tagasinõudmisele kohaldatavate põhimõtete tõlgendamisel ja kohaldamisel õigusnormi rikkunud.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 144, lk 1.

Lico Leasing, S.A.U ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. 3. detsembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda laiendatud koosseisus) 23. septembri 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-515/13 RENV ja T-719/13 RENV: Hispaania Kuningriik jt versus komisjon

(Kohtuasi C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Lico Leasing, S.A.U ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (esindajad: advokaadid J. M. Rodríguez Cárcamo ja M.A. Sánchez)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Bankia, S.A. jt ja Aluminios Cortizo, S.A.

Apellantide nõuded

Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito („LICO“) ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. („PYMAR“) paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada tervikuna Üldkohtu 23. septembri 2020. aasta kohtuotsus Hispaania jt vs. komisjon (T-515/13 RENV ja T-719/13 RENV, EU:T:2020:434);
- tühistada komisjoni 17. juuli 2013. aasta otsus 2014/200/EL riigiabi SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) kohta, mida andis Hispaania – teatavate kapitalirendilepingute suhtes kohaldatav maksukord (Hispaania maksu tasaarvelduse süsteem) (ELT 2014, L 114, lk 1) või teise võimalusena tühistada abi tagasinõudmine, ja
- mõista Euroopa Komisjonilt välja LICO ja PYMARi kohtukulud apellatsioonistmes ja nende äriühingute kohtukulud uuesti läbivaatamise menetluses (T-719/13 RENV), apellatsioonimenetluses (C-128/16 P) ja algses esimese astme menetluses (T-719/13).

Väited ja peamised argumendid

APELLATSIOONKAEBUSE ESIMENE VÄIDE: SISULISED VEAD ASJAOLUDE KVALIFITSEERIMISEL JA PÕHJENDAMISVEAD ETL ARTIKLI 107 LÕIKE 1 KOHALDAMISEL

LICO ja PYMAR heidavad Üldkohtule ette järgimisi õigusnormi rikkumisi, mis on kas sisulised, nagu asjaolude kvalifitseerimine, või puudutavad põhjendusi, nagu ETL artikli 107 lõike 1 tõlgendamine:

- (i) Õigusnormi rikkumine võrdlussüsteemi kontrollimisel, kuna komisjon ei tuvastanud ei otsuses ega Üldkohtu menetluses, milline on Hispaania süsteemi võrdlussüsteem ei tervikuna ega seoses iga üksiku meetmega, mis oli selle süsteemi osaks.
- (ii) Õigusnormi rikkumised kiirendatud amortisatsiooni haldusloa õiguslikul kvalifitseerimisel: (a) viga seoses sellega, et järeldati, et loamenetlus toob tingimata kaasa meetme valikulisuse, ilma et oleks vaja teostada kolmeosalist hindamist, nagu nõutakse Euroopa Kohtu praktikas; (b) viga seoses sellega, et kiirendatud amortisatsiooni luba kvalifitseeriti kaalutlusõiguseks, mis võimaldab saavutada maksusüsteemiväliseid eesmärke; ja (c) viga seoses hinnanguga, et vaid ühe meetme valikulisus kogu Hispaania süsteemi kohaldamise juures (kiirendatud amortisatsiooni luba) võimaldab järeldada, et süsteem tervikuna oli valikuline.
- (iii) Põhjenduse puudumine seoses analüüsitud meetmest puudutatud ettevõtjate faktiliste ja õiguslike olukordade võrdlemisega.

APELLATSIOONKAEBUSE TEINE VÄIDE: KONKURENTSI PEADIREKTORAADI EEST VASTUTAVA VOLINIKU KIRJAGA SEOTUD FAKTIDE MOONUTAMIE JA VALE KVALIFITSEERIMINE, MIS PUUDUTAS ÕIGUSPÄRAST OOTUSE KAITSE PÕHIMÕTET

LICO JA PYMAR heidavad Üldkohtule ette, et ta moonutas konkurentsi peadirektoraadi eest vastutava voliniku kirja sisu ja kvalifitseeris ekslikult selle sisu nii, et see ei andnud täpseid, tingimusteta ja kooskõlalisi tagatisi, mis võivad tekitada õiguspärast ootust.

APELLATSIOONKAEBUSE KOLMAS VÄIDE: VIGA ASJAOLUDE KVALIFITSEERIMISEL SEOTES ÕIGUSKINDLUSE PÕHIMÕTTE KOHALDAMISE JA TÕLGENDAMISEGA

LICO JA PYMAR heidavad ette, et isegi kui Üldkohus ei moonutanud konkurentsi peadirektoraadi eest vastutava voliniku kirja sisu seoses õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte kohaldamisega, kvalifitseeris Üldkohus siiski ekslikult nii selle asjaolu kui ka Prantsuse GIE fiscaux' otsuse, kui ta hindas õiguskindlust käsitlevat väidet, mille tagajärjel ta tõlgendas ja kohaldas seda põhimõtet vääralt.

APELLATSIOONKAEBUSE NELJAS VÄIDE: ÕIGUSNORMI RIKKUMINE SEOTES ABI TAGASINÕUDMISELE KOHALDATAVATE PÕHIMÕTETEGA

LICO ja PYMAR heidavad Üldkohtule ette õigusnormi rikkumist seoses abi tagasinõudmisele kohaldatavate põhimõtetega: (i) asjaolu, et mereveoettevõtjaid ei loetud abisaajateks, ei võimalda kinnitada, et majandushuviühingud ja investorid said tegelikult kogu abi, ehkki on tõendatud, et see ei olnud nii; ja (ii) riigiabi olemasolu tõendamiseks ei tule vaadelda kasutatud tehnikat, vaid meetme tagajärge, nii et tagasinõudmisega seoses tuleb keskenduda tagajärgedele, mitte aga kasutatud tehnikale, mistõttu ei tundu mõistlik, et Prantsuse juhtumis lahutati summad, mis kanti üle kasutajatele, samas kui Hispaania juhtumis neid summasid ei lahutatud, ehkki mõlema juhtumi praktilised tagajärjed on samad.